

“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

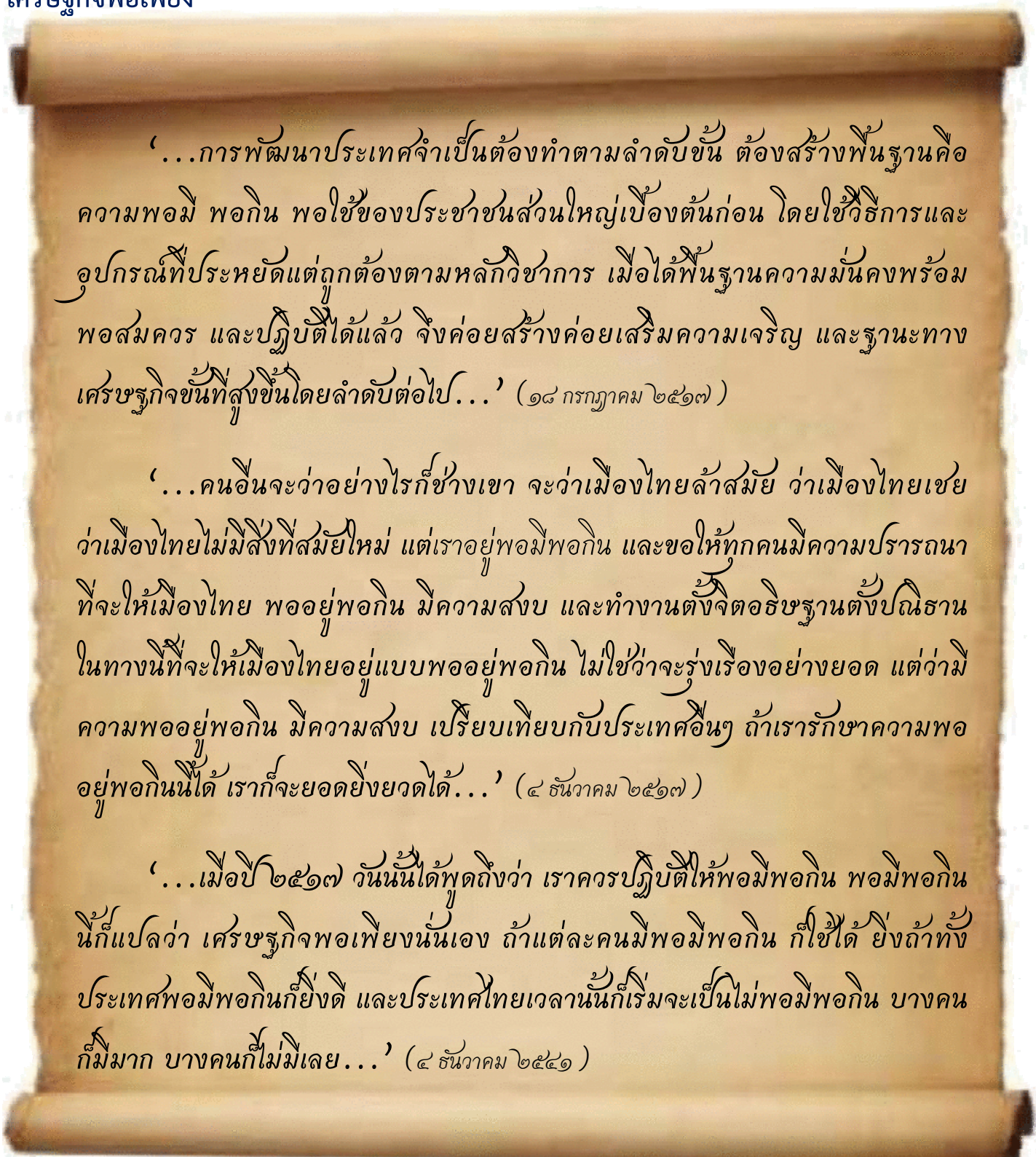
ตอนที่ ๑

สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ชาว สลค. ทุกท่าน

สาร “ธรรม+อภิบาล” กลับมาแล้วครับเพื่อน ๆ ... ฉบับนี้ ขอเสนอ เรื่อง “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตอนที่ ๑ เพื่อน ๆ บางคนอาจมีความคิดว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเรื่องที่ห่างไกลจากตัวเรา เป็นหลักที่ใช้กันเฉพาะเกษตรกร หรือชาวบ้านทั่วไป รีเปล่า? คนเมือง คนทำงานอย่างเราไม่ค่อยเกี่ยว ... ความคิดนี้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเวลาที่มีการยกตัวอย่างในเรื่องนี้ มักจะยกเรื่องการแบ่งพื้นที่ทำกินของเกษตรกร ... แต่อันที่จริง แนวพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนี้สามารถใช้ได้กับทุกคน ทุกอาชีพ ทั้งในการดำรงชีวิต และในการปฏิบัติงานราชการอย่างเรา ๆ รวมไปถึงการบริหารองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนด้วย ดังนั้น ตอนที่ ๑ นี้ จึงขอเริ่มต้นด้วยหลักการในภาพกว้างก่อน ฉบับต่อ ๆ ไป จะ focus หรือยกตัวอย่างเรื่องที่ใกล้ตัวเพื่อน ๆ ให้มากขึ้น ... สัญญา!

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานมานานกว่า ๔๐ ปี เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาที่ตั้งบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท

ก่อนอื่น สาร “ธรรม+อภิบาล” ขออัญเชิญพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียงในการดำรงชีวิต

เป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนไทยสามารถพึ่งตนเองและดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้อำนาจและความมีอิสระในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุมและจัดการเพื่อให้ตนเองได้รับการสนองต่อความต้องการต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถในการจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นศักยภาพพื้นฐานที่คนไทยและสังคมไทยเคยมีอยู่แต่เดิม ต้องถูกกระทบกระเทือน ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจจากปัญหาฟองสบู่และปัญหาความอ่อนแอของชนบท รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนแต่เป็นข้อพิสูจน์และยืนยันปรากฏการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง **ความพอประมาณ ความมีเหตุผล** รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง**มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี** พอสมควรต่อการกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

คุณสมบัติของเศรษฐกิจพอเพียง

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย**คุณสมบัติ** ดังนี้

- 1. ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
 - 2. ความมีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ
 - 3. ภูมิคุ้มกัน** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
- โดยมี**เงื่อนไข**ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง ๒ ประการ ดังนี้
- 1. เงื่อนไขความรู้** ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ
 - 2. เงื่อนไขคุณธรรม** ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

เพื่อน ๆ ครับ **สาร “ธรรม+อภิบาล”** ฉบับนี้ขอจบเพียงเท่านี้ก่อน โปรดรอติดตามเรื่อง **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตอนที่ ๒** ต่อในฉบับหน้านะครับ

สวัสดีครับ.

